

en anden Side, som jeg anser for ikke mindre vigtig, nemlig Disciplinen, vilde jeg for mit Vedkommende være meget tilfreds. Det er efter mit Skøn først, naar disse 2 Betragtninger komme til at gaa jevnfides med hinanden, at man kan vente, at der vil komme, hvad man kalder den rette Mand tilstede i Armeen.

Woolfen: Uagtet det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) opfordrede det ærede Medlem, der optraadte som Ordfører for Forespørgerne til at „affige Forestillingen“, kan jeg dog ikke give Afkald paa at ledsage de Bemærkninger, der ere faldne, med et Par Ord. Det staar jo desuden ikke til et enkelt Medlem at affige „Forestillingen“, eller afflutte Forespørgselen, efter at den engang er begyndt, det staar jo ethvert Medlem frit for at fortsætte den, indtil man finder for godt at slutte den. Det var navnlig et Udtryk, der faldt fra den høitæredede Krigsminister, der giver mig Anledning til at sige et Par Ord; det lød omtrent saaledes: Det er meget sjældent, at der fremkommer Klager fra Rekrutter over Behandlingen, og dette udtaltes som et Vidnesbyrd om, at Behandlingen i det Hele taget er god; men jeg tror ikke, at det kan tages som et saadant Vidnesbyrd, thi jeg har hørt ikke fra en enkelt, men fra flere Sider, at der nok undertiden kan være Grund til at indgive Klager, men naar Rekrutterne eller Soldaterne ville tage fat paa noget Saadant, have de stor Vanskelighed ved at faae disse Klager frem, ialtfald længere end et kort Stykke, saa at de i Reglen opgibe dem. Rekrutterne udsættes, efter hvad der er mig berettet, ofte for en saadan Behandling af deres Befalingsmænd, saasnart de yttre Dufte om at klage, at de i Reglen opgive Forsøget, og det tror jeg er Grunden til, at der kommer saa faa Klager, som der gjør. Men man maa ingenlunde derfor antage, at Alt er, som det bør være. Det er nemlig blevet omtalt for mig fra Folk, der aftjene deres Børnepligt, at, uagtet det saa strengt er forbudt at bruge den korporlige eller legemlige Knejselse enten med det ene eller det andet Baaben eller med Haanden, er det dog ikke

saa ganske sjældent, at der vanker adskillige Duf og Stød og Slag alligevel, ikke at tale om Skjældsord, og det er det, jeg tror bør finde en alvorlig Paatale; da det ikke længere bør finde Sted, efterat det er saa bestemt forbudt; men naar den Paagjældende gjør Forsøg paa at fremkomme med Klager derover, møde de en saadan Behandling hos deres Over- og Under-Befalingsmænd, at det er meget vanskeligt at komme videre med deres Klagemaal. Det er dernæst blevet udtalt af den ærede Krigsminister, at han mente, at man ikke burde have indgivet denne Forespørgsel, men rolig have afventet, indtil Sagen maatte blive oplæret fra Ministeriets Side. Det forekommer mig imidlertid, at man allerede har ventet temmelig længe. Det staar for mig saaledes, at der ikke behøvedes saa lang Tid for at faae denne Sag oplæret, og at den Tid, man venter længere, er for lang. Det er nemlig ikke en saa ganske kort Tid siden, at Sagen er reist, og der er optaget saa mange Forhør og anstillet saa mange Undersøgelser, at jeg troede, at det snart kunde være nok, og det er navnlig af dette Hensyn og, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) udtalte, for at ikke den formentlig Ufhyldige, den, i Anledning af hvem Sagen er reist, skal vedblive at lide, at Forespørgselen har maattet stilles. Han bør jo ikke lide, naar han er ufhyldig, og jeg tror, at han er det. Dette unddrager jeg mig ikke for at udtale efter alle de Erklæringer, jeg har set fra hans Sognemænd, hans tidligere Husbond og fra mange andre paalidelige Mænd i Sognet, altsaa fra Embedsmænd, private Mænd og offentlige Bestillingsmænd i den Kommune, der bedst kender ham. Jeg har der set fremhævet den Behandling, han tidligere har været underkastet ved Angreb af en Dyr, et rasende Dyr, der havde kastet ham med Hornene og leget Himmelspræt med ham, hvorved han har mistet sin Førlighed i den Grad, at han ikke kunde spise selv, ialtfald ikke bruge den høitæredede Arm til at føre Maden til Munden med, men i lang Tid maatte bruge den venstre, og at han blev afflediget fra den Tjeneste, han havde, saavidt jeg veed, fordi han ikke kunde forrette sit Arbejde paa Grund af Bemæstelsen og